

anordnede Dommerpersonale i hele Landet. Politimestrene ville dog i Regelen langt bedre være bekendt med de personlige Forhold, langt bedre vide, hvad der passerer i deres Jurisdictioner, end saadanne Udvalg af en Ret, der skulde reise omkring. Først altsaa, naar der haves et Beviis tilstede for, at Forbrydelseerne ere begaaede, først, naar der haves alle de forberedende Oplysninger, som med Sikkerhed kunne veilede Regjeringen til at erkjende, om et saadant Tilfælde er tilstede, som Grundloven forudsætter for, at en Sag kan anlægges for Rigsretten, først da mener jeg, at Sagen vil komme for Rigsretten, og da synes det mig, at de Oplysninger, der endnu kunne være tilbage at erhverve, netop allerbedst og paa den hensigtsmæssigste Maade erhverves derved, at samtlige de Personer, som ved de forberedende Undersøgelser ere blevne overbeviste om eller i alt Fald stærkt mistænkte, for at have havt Deel i saadanne høist statsfarlige Forbrydelser, indkaldes til at afgive deres Forklaring for hele Rigsretten. Derved vil man ogsaa undgaae adskillige andre Banskelligheder, som dog ville være forbundne med det Forslag, som det ærede Udvalg har stillet. Man har søgt at stille Rigsretten saa høit i Folkets Omdømme, i alle Borgeres Mening, som det var muligt. Man har netop ved den Stilling, den indtager ved Grundloven og efter nærværende Lovudkast, søgt at holde den udenfor alle de Smaaforretninger, alle de Inquisitionshandlinger, som dog bidrage til i høiere eller

mindre Grad at gjøre Domstolene mindre vel anseete hos de Folk, der komme i Berøringsforhold med en saadan inquirerende Domstol; man har søgt at undgaae den Ulempe, som altid er forbunden med at selve Inquirenterne, som paa Stedet skulle indgaae i Sagernes yderste Detail og derved altid ansees for at have en forudfattet Mening om de Paagjældendes Skyld eller Ufskyld, ogsaa siden efter skulle sidde i Rigsretten som Medlemmer af den Domstol, der skal endelig afgjøre Sagen. Langt anderledes er det med Hensyn til de Forhør, der foretages i selve Rigsretten, hvor hele Apparatet er tilstede, hvor Anklageren har deduceret Sagen, hvor den Tiltalte selv med sin Forsvarer er tilstede, for at kunne gribe enhver Forhandling, som foregaaer, og hvor hele Totalindtrykket, som Sagens Forhandling efterlader sig, ikke alene virker paa Retten, men paa det hele Publicum, der er tilstede. Det er vist to ganske forskellige Ting. Udcastet har opfattet Sagen paa den Maade, at den Function, som er overdraget til Rigsretten, kunde lade sig udføre, uden at man behøvede at sfride til en saadan Udvei, som det ærede Udvalg har anvist, og, dersom dette kan skee, saa er det vist langt hensigtsmæssigere at undgaae den. Men selv udenfor den Betragtning, hvad der er hensigtsmæssigst eller ikke hensigtsmæssigst, kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig i høi Grad tvivlsomt, om disse Bestemmelser kunne lade sig forene ved Grundloven.